

Me peame looma sillad

muusika **Valter Soosalu**, tekst **Juhan Viiding**

Lugupeetud meeskooride dirigendid,

“Me peame looma sillad” on ilusa, selge mõttega puudutav tekst. Minu jaoks on kõige olulisem, et tabaksime laulu läbinisti heatahtlikku meeleolu: võiksime laulda väga seotult, ilma *marcato*-like rõhkudeta. Samal ajal on väga oluline kasutada maksimaalselt täidlast vokaali, et fraas kannaks ja akordid kõlama saaksid.

Alustades avalausest sõnaga “ühendaks”, oleme nõudlikud, et silbid (ja vokaalid ü-e-a) ei plaksataks eraldi välja, vaid, nagu tekstki ütleb, oleksid ühendatud. Kuna loo faktuur eeldab, et igale silbile vastab üks noot/akord, siis tasub ka lühemad silbid läbi kogu laulu teadlikult pikendada, et kõik akordid jõuaksid natukenegi heliseda.

Lõik alates t. 9 (*natuke liikuvamalt*) võiks olla tõepoolest vaid natuke liikuvam. Kippusin esitluskontserdil Eesti Rahvusmeeskooriga isegi veidi kiirustama, aga laulupeol on koor suur ja aega rahulikult kõlada. Praktika näitab, et t. 9 ja hiljem sarnaselt t. 25 on baritonil tarvis fis-noodil intonatsiooni teadlikult üleval hoida. Bassirühmalgi oht veidi liiga kiirelt liiga sügavale alla laskuda.

Taktid 13-14 ning t. 29-30 on selle laulu kulminatsioonihetked ning võivad esile kutsuda soovi liigset jõudu kasutada. Soovitan mõelda selliselt, et fraas ja *crescendo* jätkuvad ka sõna “päev” pikal akordil edasi kuni järgneva pausini. Selliselt väldime akordi liigset lukku löömist.

Taktides 15-17 on sõlmkoht vormiosade ja eri helistike vahel. Palun seal harmooniale ja häälestusele erilist tähelepanu pöörata. Praktika on seni näidanud, et baritoni ja 1. tenoriga on suurim oht seal vajuda. Taktis 15 ja hiljem 31 on sõnas “homme” kaks m-häälikut, anname neile siis ka piisavalt aega kõlada.

Taktid 20 ja 21 võivad väikese kaanoni tõttu rütmilist segadust tekitada. Tenor 1, bariton ja bass ütlevad “meid” kolmelöögilisena ning “d”-hääliku neljandal löögil pausi peal. Seejärel tuleb tähele panna, et esimesel löögil lauldud “ja” oleks tingimata ilma liigse rõhuta.

Taktis 24 on sõna viimane silp rõhutu, palun siin ja kogu laulus selle printsibiiga nõudlik olla.

Codalik löik alates t. 33 eellöögiga võiks kanda tunnet, et sooviksime kohe lause lõpuni laulda ("Me peame looma sillad, mis ühendaks me valu"), aga miski peatab meid täpselt pausihetkel. Siis alustame uuesti, ning natuke nõudlikumalt. Palun märgata, et t. 36 on fermaat suurem, ehk paus pikem. Seejärel ka eelviimase takti *forte* võiks olla lauldud mahuka vokaaliga, aga pehme atakiga.

Soovin meile kõigile jätkuvat lauluindu ning kohtume juba peagi proovides!

Valter